

на Светий духъ... Азъ бѣхъ съ новата си рокля.... Тая, която правѣше впечатление, че нѣмаше деколте.... Ние вървѣхме съ тебе по тротоара на Леге.

Л е н а. Тѣй, спомнямъ си...

З а х а р и н а. Той ни срещна, спомняш ли си? Изгледа ме и проговори на високо: *se costume va bien à mon amie.*

Л е н а. Азъ не чухъ.

З а х а р и н а. Пъкъ азъ си дадохъ видъ, че не го чувамъ.

Мълчание.

Л е н а. Тѣй... Значи, той каза тия думи.

З а х а р и н а. *(Увлѣчено, съ видимо удоволствие отъ спомена)* А по Петровденъ, когато се връщахме отъ Боровата гора...

Л е н а. А, за розата ли, гдето я стѣпка и ти се ядоса толкова?

З а х а р и н а. Ти мислишъ, че тая роза бѣше паднала случайно на пѣтя ни?...

Л е н а. Разбира се... Съжелявахъ само, че такава роза, вмѣсто да кичи гърдитѣ на влюбени,... Азъ стѣпкахъ и знаешъ ли колко ми домжчнѣ тогава!

З а х а р и н а! Да, азъ помня, че ти се натъжи и взе да разпрагашъ, че хубавата роза често бива потѣпкана по невнимание *(унесена)*.... И азъ се възползувахъ отъ твоето увлѣчение да прикрия смущението си; защото азъ видѣхъ, че той ни настигна; покло- ни се незабелязано и ни отмина... После...